היו סובלין א] (אותו) במוטות (א) יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו: הראשונים מטמאין בגדים והאחרונים אינן מטמאין בגדים עד שיצאו, יצאו אלו ב] ואלו מטמאין בגדים רבי שמעון אומר ג] אינן מטמאין עד שיוצת האור ברובן, ניתך הבשר אין השורף מטמא בגדים: **גמ'** מאי בירה אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מקום יש בהר הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל הבית כולו קרוי בירה שנאמר (ואל) הבירה אשר הכינותי אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה ד] שלשה בית הדשנין הן בית הדשן גדול היה בעזרה ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול קודם זריקה ובית הדשן אחר היה בהר הבית ששם שורפין פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול אחר זריקה ה] ובמצותן חוץ לשלש מחנות, תני לוי שלשה בית הדשנין הן בית הדשן גדול היה בעזרה ששם שורפין פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ופרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שאירע בהן פסול בין קודם זריקה בין לאחר זריקה ובית הדשן אחר היה בהר הבית ששם שורפין פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שאירע בהן פסול ביציאתן ו] ובמצותן חוץ לשלש מחנות בעי רבי ז] (ירמיה) לינה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ובשעירים הנשרפים מי אמרינן כי מהניא לינה בבשר דבר אכילה אבל הני דלאו בני אכילה נינהו לא או דלמא לא שנא אמר רבא הא מילתא איבעיא ליה לאביי ופשטנא ליה מהא ושוין שאם חישב באכילת פרים ובשריפתן שלא עשה כלום מאי לאו מדמחשבה לא פסלה לינה נמי לא פסלה, ח] (ודלמא) מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה תא שמע פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין מועלין בהן משהוקדשו, נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה מאי לאו לינת בשר, לא לינת אימורין, והא מדקתני סיפא כולן מועלין בהן בבית הדשן עד שיותך הבשר מדסיפא בשר רישא נמי בשר, מידי איריא סיפא בשר רישא אימורין תא שמע דתני לוי שאירע בהן פסול ביציאתן מאי לאו ט] לינה, לא פסול טומאה ופסול יציאה בעי ר"א יציאה מהו שתועיל בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מאי קמיבעיא ליה א"ר ירמיה בר אבא (ב) י] אליבא דמ"ד עדיין לא הגיע זמנו לצאת מי אמרינן ה"מ בשר דאין סופו לצאת יא] (חובה) אבל הני דסופן לצאת (חובה) לא או דלמא ה"נ לא הגיע זמנו לצאת ת"ש דתני לוי שאירע יב] בו פסול ביציאתו מאי לאו פסול יציאה, לא, פסול טומאה ופסול לינה בעי רבי אלעזר פרים ושעירים הנשרפים יג] (שיצא רובו) במיעוט אבר מהו הך מיעוטא דאבר בתר רובא שדינן ליה והא לא נפקא ליה או דלמא בתר רובא דבהמה שדינן, פשיטא דלא שבקינן רובא דבהמה ואזלינן בתר רובא יד] דאברים, אלא שיצא חציו ברוב אבר, האי מיעוטא דאבר

בתר

רש"י

היו סובלין טו] אותו · הנשרפין כמצותן במוטות לקמן יליף לה טז]: הראשונים · בני אדם הטעונין במוט אותן שבראש האחד יוצאים ראשונים: עד שיצאו · האחרונים בגמרא יליף לה: ניתך הבשר · יז] (לגמרה) שריפתן אין המסייע שוב בהן מטמא בגדים אבל מקמי הכי כל המסייעין בשעת שריפה מטמאין בגדים וכולה יליף יח] בגמרא: **גמ'** ששם שורפים פסולי בשר קדשי קדשים · שמחילת אכילתן בעזרה ופסולי אימורים אפילו של קדשים קלים דהואיל והקטרת הכשירן בעזרה אף שריפת פסוליהן בעזרה כדילפינן בפסחים בפרק כל שעה (דף כד·) מבקדש באש תשרף: קודם זריקה · שלא הגיע יט] זמנו לצאת לפיכך נשרפין בעזרה: אחר זריקה · שהגיע כ] זמנו לצאת לפיכך נשרפין חוץ לעזרה: כא] ובמצותן · וכשהן נשרפין כמצותן שלא אירע בהן שום פסול: נשרפין חוץ לג' מחנות · כדילפינן בפירקין: בין לאחר זריקה · הואיל ועדיין לא יצאו: ביציאתן · לאחר שיצאו: מהו שתועיל · לפוסלן אם לנו: בבשר דבר אכילה · כב] עולה או אימורין שהן לאכילת מזבח (ג) כג] אבל הני דלשריפה קיימי דלא אשכחן (לינה) אלא או באכילת מזבח כדכתיב (שמות כג) לא ילין חלב חגי וגו' או באכילת אדם כדכתיב (שם יב) לא תותירו וגו': ושוין שאם חישב כו' · ושוין ר"ש וחכמי' שנחלקו בפ"ב כד] (לעיל מג·) אם פיגול נוהג בחטאות הפנימיות (ד) שאם חישב לאכול מבשר הפרים למחר או אם חישב בשחיטה על מנת לשורפן חוץ לג' מחנות למחר לא עשה כלום דמחשבת אכילה בדבר שדרכו לאכול בעינן והני לאו דרכן לאכול, וגבי שריפה נמי אע"ג דכי אורחיה חשיב, אכילת מזבח או אכילת אדם בעינן לפגל, ומ"ד פיגול נוהג בפנימיים כגון אם חישב על הקטרת אימורים כה] להקריבו למחר: לינה נמי לא פסלה · כו] בבשר(ו) (ה) וקס"ד דאי לינה פסלה מחשבת לינה נמי פסלה: לינת אימורין · דבמידי דהקטרה ודאי פסלה לינה: עד שיותך הבשר · דכל זמן שלא נעשית מצותן מועלין בהן: מדסיפא · לענין מעילה בבשר איירי: רישא נמי · לענין לינה כז] (לענין) בבשר קאמר: דתני לוי · במתניתא דלעיל: ופסול יציאה · כגון שיצאו לפני זריקת דמים שעדיין לא הגיע זמנן לצאת כח]: יציאה מהו שתועיל · לפוסלן אם יצאו מן העזרה לפני זריקת דמים: מאי קמיבעיא ליה · אמאי תיפסול הרי סופן לצאת: א"ר ירמיה בר אבא · כי קא מיבעיא ליה אליבא דמאן דפסיל בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים משום דעדיין לא הגיע זמנו לצאת בפרק כל התדיר (לעיל פט·) הכא מאי מי אמרינן הני מילי בבשר קדשים קלים דאין סופן חובה לצאת אבל הני שסופן כט] לצאת (חובה) לא מיפסלי ביציאתן: לא פסול טומאה ולינה · דקאי הכא ומדחי ליה קאי הכא ומדחי ליה: ל] שיצא רובו · ומיעוט אחד מן האברים משלים לרובה של בהמה ליציאתה: מהו · מי הוי יציאה לא] לטמא את המתעסקין בהוצאת רובן או לב] לא הוי יציאה מי אמרינן שדי מיעוטא דאבר

בתר

תוספות

לא מחשבה הוא דלא פסלה אבל לינה פסלה · תימה דבריש הוליכו (יומא דף מח·) בעי רב פפא חישב בחפינת קטרת מהו ת"ש הוסיף רבי עקיבא הקומץ והקטרת כו' מדפסיל *טבול יום פסולה נמי מלינה ומדפסלה לינה פסלה נמי מחשבה ולא דחי כדהכא וי"ל דהתם דבאכילת מזבח מה לי מחשבה מה לי לינה אבל הכא בבשר *פרים הנשרפין וא"ת היכי פסלה מחשבה בקטרת הא תנן לעיל בפרק ב"ש (דף מב:) דקטרת ולבונה אין בהן משום פיגול וי"ל דנהי דכרת ליכא מחשבה מיהא פסלה מידי דהוה אחטאות הפנימיות לרבי שמעון דאמר בפ"ק (לעיל יד·) מודה היה רבי שמעון לפסול מק"ו מפלא לשמו ובקטרת נמי אהני ג"ש דמלא מלא ממנחה והתם הקשה בקונטרס אמאי הוצרך לדקדק מטבול יום הוה ליה לאתויי ממתני' דמעילה (דף י·) דקתני בהדיא הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה ותירץ רבינו יב"א משום דההיא מיירי בקטרת דכל השנה כדקתני קדשו בכלי והוא דמיקדש בכלי פסלה ביה לינה אבל התם בקטרת דיום הכיפורים דעיקרה אינה בכלי אלא משום דלא אפשר כדאמר התם לעיל נג] *והא אמרי' דלא מיפסלה בלינה אבל ההיא דרבי עקיבא משמע דמיירי בכל קטרת ועוד י"ל דההיא דמעילה איכא לדחויי מדרבנן *וכן מחייבין עליה משום פיגול וטמא הוה אמינא מכת מרדות כמו *אבל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין ושתה רביעית יין ונכנס למקדש ושהה כדי אכילת פרס חייב דהייט מדרבנן דפסול לד] גויה [הוי דרבנן] כדאמרינן בפרק בתרא דיומא (דף פ:) אבל ההיא דר' עקיבא פשיטא דאורייתא מדפסל טבול יום ע"י צירוף דאי מדרבנן *לא הוה מחמירין נמי האי פסול על ידי צירוף וא"ת והיכי דייק מדפסיל טבול יום פסלה נמי לינה והא מתניתנה במכתשת נפסלת בטבול יום ולינה לא פסלה עד שתנתן במחתה כדאמר פרק קמא דשבועות (דף יא·) וי"ל דהא דנפסלת בטבול יום *היינו מדרבנן :

לה] **שיצא** רובו במיעוט אבר · פי' בקונטרס דמיבעיא ליה לענין טמא המתעסק בהן וקשה דבסוף כילד צולין (פסחים פה:) אמרינן המוציא בשר פסח מחבורה לחבורה אינו חייב עד שיניח הואיל כתיב ביה כשבת ופריך ממתני' דהכא דהיו סובלין אותו במוטות דקתני ראשונים מטמאין בגדים אחרונים אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואף על גב דלא נח ומשני בנגררים ואם כן רובו במיעוט אבר דהכא לא מחייב לענין שבת כיון דאגודו בפנים לא יטמא בגדים ונראה לפרש דמבעיא ליה לענין לשורפו בפנים :

או

עין משפט נר מצוה

נד א מיי' פ"ב מהלכות פרה אדומה הלכה ה:

נ"א טבול יום פסלה נמי לינה כו'

נה ב מיי' פ"ז מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ג :

נ"א פרים הנשרפים נמי דלינה פסלה כמו דלמא מחשבה לא פסלה כמו וא"ת כו' נ"ק

נו ג מיי' שם הלכה ד :

נז ד מיי' פי"ט מהלכות פסה"מ הלכה ג ולחומרא :

נח ה מיי' שם פי"ד הלכה ח :

נט ו ז מיי' פי"ב מהלכות מעילה הלכה ד :

ס ח ט מיי' פי"ט מהלכות פסה"מ הלכה ג :

נ"ל והוי

נ"א וכן הא דקתני סיפא וחייבין עליה כו' נ"ק

[כריתות יב:]

נ"ל לא הוי מחמרינן כולי האי דליטמא ע"י צירוף כו' נ"ק

[פי' ספיה דשבועות דמכתשת וע' בתוספות יומא מח. ד"ה מדפסיל ביתר ביאור]

מסורת הש"ס

פסחים פב.

יומא סח: תוספתא פ"ב

יומא נ:

נ"א לאכילת מזבח או בשר קדשי קדשים שהם אכילת אדם אבל הני כו' דלא אשכחן לינה אלא כו' נ"ק

מעילה ט. לעיל לה:

חולין פ:

◆

הגהות הב"ח

(א) במשנה במוטות הראשוני' יצאו חוץ לחומת: (ב) גמ' אמר רבי ירמיה בר אבא כי קמיבעיא ליה אליבא דמ"ד : (ג) רש"י ד"ה בבשר דבר וכו' לאכילת מזבח או בשר קדשי קדשים שהן אכילת אדם הס"ד ואח"כ מ"ה אבל הני דלשריפה קיימא לא דלא אשכחן להו לפסול בלינה אלא או : (ד) ד"ה ושוין וכו' הפנימיות שוין שאם חישב וכו' על הקטרת אימורין כ"ב דהוא אכילת מזבח : (ה) ד"ה לינה וכו' דקס"ד :

◆

גליון הש"ס

גמ' לא פסול טומאה ופסול יציאה · הא דקיים פסול יציאה דלמ"ד טומאה הותרה בציבור ל"ש טומאה · וקצ"ל דאיך נפרש מה דאמר לוי נפסל אחר זריקה שריפתו בעזרה מה פסול · משכחת לה אם אין בו פסול לינה ולא נשאר רק פסול יוצא וממילא הוי נפסל ביציאתו דשריפתו בבירה . : שם יציאה מהו שתועיל בפרים . עיין בירושלמי פרק ו דיומא הלכה ו :

◆

שיטה מקובצת

א] סובלין אותן : ב] אלו · אלו ואלו : ג] אומר אלו ואלו אינן מטמאין עד שיצת : ד] אבוה אמר רב שלשה בית הדשנין היו בית הדשן : ה] ובמצותן חוץ : ו] ביציאתן ובמצותן: ז] רבי אלעזר לינה ותיבת ירמיה נמחק : ח] פסלה · לא מחשבה ותיבת דלמא נמחק : ט] לאו פסול : י] אבא כי קא מיבעיא ליה אליבא : יא] תיבות חובה חובה ל"ש : יב] שאירע בהן פסול ביציאתן : יג] הנשרפין שיצאו רובן במיעוט : יד] רובא דאבר אלא : טו] סובלין אותן את הנשרפין : טז] לה להוציאן לבית השריפה: יז] דנגמרה שריפתן : יח] יליף לה בגמרא : יט] שלא הגיע זמנן: כ] שהגיע זמנן: כא] מה"ד ובמצותן: כב] אכילה כגון בשר עולה: כג] מזבח או בשר קדשי קדשים שהן לאכילת אדם אבל הני דלשרפה קיימי לא אשכחן לה: כד] ב"ש בפיגול אם נוהג בחטאות הפנימיות : כה] אמורים להקטירו ותיבת להקריבו נמחק : כו] פסלה בבשר דקס"ד דאי לינה : כז] לינה בבשר קאמר ותיבת לענין נמחק : כח] לצאת ופסול קודם זריקה דתני בה דשריפתה בעזרה בשאר פסולים מיירי ולא בפסול יוצא : כט] שסופן חובה לצאת לא : ל] מה"ד שיצאו רובן במיעוט אבר מיעוט אחד : לא] לטמא ס"א אם נטמא שורפו בהר הבית כדתני לוי : לב] או לאו יציאה היא דאמרינן שדי מיעוטא דאבר : לג] לעיל והוי אמרינן תיבת והא נמחק : לד] גזירה מדרבנן כדאמרינן : לה] שיצאו רובן במיעוט :

נושא
ב' לדעות בפירוש המלה "בירה" שמוזכר במשנה מקום שריפה כשלא נשרף במצוותן

נושא/מבנה
ג' בית הדשנין הם
ב' לדעות בנושא הנ"ל

מבנה
הבדלה כדי לראות הבדל בין ר' נחמן ותני לוי

מבנה
"בעי ר' אלעזר" סדרה של שאלות של ר"א בדינין פרים ושעירים הנשרפין

נושא
לינה מהו שתועיל בפרים הנשרפין

מבנה
△ לינה לא פסלה
▽ לינה פוסלת

נושא
יציאה (אם יצאו לפני זריקת דמים) מהו שתועיל בפרים ושעירים הנשרפין

נושא
מתי נחשב יציאת רוב של פרים ושעירים הנשרפים גם לגבי טומאת בגדים של אלו שמוציאים אותם

ב' גירסאות באיזו תחום נשאלה השאלה

①-② שלבים להבין השאלה לפי גירסא